

**ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΡΠΑΘΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

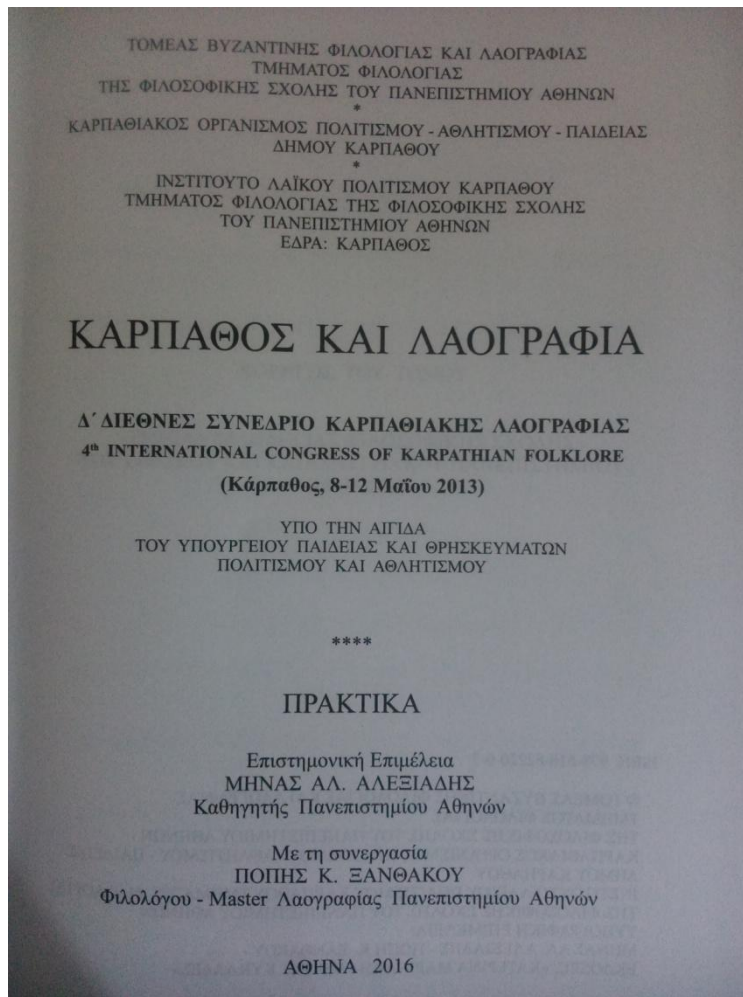
**ΚΑΡΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΡΠΑΘΙΑΚΗΣ
ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ (8 – 12 ΜΑΪΟΥ 2013), ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΗΝΑΣ ΑΛ.
ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΠΟΠΗ ΞΑΝΘΑΚΟΥ, ΑΘΗΝΑ 2016**

Όπως είναι γνωστό, το Δ΄ Διεθνές Συνέδριο Καρπαθιακής Λαογραφίας, το οποίο συνδιοργάνωσαν ο Τομέας Βυζαντινής Φιλολογίας και Λαογραφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Καρπαθιακός Οργανισμός Πολιτισμού Αθλητισμού και Παιδείας του Δήμου Καρπάθου και το Ινστιτούτο Λαϊκού Πολιτισμού Καρπάθου του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, έγινε στην Κάρπαθο από τις 8 έως τις 12 Μαΐου 2013.

Το Συνέδριο αυτό ήταν αφιερωμένο στη Μνήμη του Ludwig Ross (1806-1859), Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρώτου Ερευνητή της Καρπαθιακής Λαογραφίας, και του Ντίνου Αντ. Μελά (1935-2011), Δικηγόρου-Φιλολόγου και Διδάκτορος Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το Συνέδριο είχε μεγάλη επιτυχία, αφού συμμετείχαν σ' αυτό περίπου 60 Έλληνες και ξένοι διακεκριμένοι Καθηγητές Πανεπιστημίων, ειδικοί ερευνητές και άλλοι επιστήμονες.

Με τη φροντίδα του Ινστιτούτου Λαϊκού Πολιτισμού Καρπάθου του Πανεπιστημίου Αθηνών και την επιμέλεια του Μηνά Αλ. Αλεξιάδη, Καθηγητή Λαογραφίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου, και της κυρίας Πόπης Ξανθάκου, φιλόλογου και κατόχου Master Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, εκδόθηκαν σε έναν επιβλητικό και πολυσέλιδο Τόμο τα Πρακτικά του Συνεδρίου αυτού, όπου εξετάζονται ποικίλες όψεις του σημαντικού και ιδιόμορφου λαϊκού πολιτισμού της Καρπάθου.

Παραθέτω εδώ τα Περιεχόμενα του Τόμου των Πρακτικών:

1. Χορηγοί του Συνεδρίου, σ. 9.
2. Μηνάς Αλ. Αλεξιάδης, Πρόλογος, σ. 13-14.
3. Τμητική Επιτροπή, σ.19.
4. Οργανωτική Επιτροπή, σ. 20.
5. Γραμματεία Συνεδρίου, σ. 20.
6. Πρόγραμμα Συνεδρίου, σ. 21-31.
7. Κατάλογος Συνέδρων – Ομιλητών, σ. 33-40.
8. Χαιρετισμοί Επισήμων (Δημάρχου Καρπάθου Μιχαήλ Φρ. Χανιώτη, Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής Μηνά Αλ. Αλεξιάδη, Μητροπολίτη Καρπάθου και Κάσου Αμβροσίου, Βουλευτών Δωδεκανήσου Βασιλείου Α. Υψηλάντη, Μάνου Κόνσολα, Δημήτρη Γάκη, Πρύτανη Πανεπιστημίου Αθηνών – Καθηγητή Θεοδόση Ν. Πελεgrίνη, Αντιπρύτανη Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου Ευαγγελίας Ν.

Γεωργιτσογιάννη, καθηγητή Rudolf M. Brandl, Κοσμήτορος της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών – Καθηγήτριας Αμαλίας Μόζερ και Προέδρου Συλλόγου Απανταχού Καρπαθίων επ. Καθηγητή Ιωάννη Γ. Καραϊτιανού), σ. 41-68.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Μηνάς Αλ. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ, Ο Ludwig Ross και η Κάρπαθος: Τα πρώτα λαογραφικά, σ. 71-85.
2. Stefan LINDINGER, Describing Karpathos. Ludwig Ross as a travel author, σ. 87-99.
3. Γεώργιος Ν. ΛΕΟΝΤΣΙΝΗΣ, Ντίνος Μελάς: Καρπαθιακή τοπική ιστοριογραφία και συγγραφική πράξη, σ. 101-109.
4. Αριστείδης Ν. ΔΟΥΛΑΒΕΡΑΣ, Η συμβολή του Κωνσταντίνου Μελά στην Καρπαθιακή λαογραφία, σ. 111-123.
5. Μάνος ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ, Αισθητικές και κοινωνικές αναφορές του πολιτισμικού χώρου της Ολύμπου, με βάση ερευνητικό υλικό από το φωτογραφικό λεύκωμα «Όλυμπος της Καρπάθου», σ. 127-141.
6. Γιώργος ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΣ, Καρπαθιακή λαογραφία και λογοτεχνική γραφή: Το έργο της Εύρης Βαρίκα-Μοσκόβη και του Κώστα Κυζούλη, σ. 143-176.
7. Μαρία ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ, Το γλέντι στην Όλυμπο Καρπάθου: Τεχνικές συλλογικής έκφρασης και επικοινωνίας, σ. 177-191.
8. Θεοδώρα ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ο Ιωάννης Καρπάθιος και η ανθολογία *Περί Αγίας Κοινωνήσεως*, σ. 193-206.
9. Eusebi AYENSA, Ο Διγενής, ο Αρμούρης και ο Θιδ: Οι κοινοί δρόμοι της μεσαιωνικής ποίησης στην Κάρπαθο και την Ισπανία, σ. 207-216.
10. Μανώλης Γ. ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ, Καρπαθιακή λαϊκή αγιολατρεία, σ. 217-233.
11. Ιωάννης Ν. ΒΑΣΙΛΑΡΑΚΗΣ, Σημειώσεις πάνω στον απόηχο ενός Ολυμπίτικου γλεντιού, σ. 235-249.
12. Ηλίας Εμμ. ΒΑΣΙΛΑΡΑΣ, Δεσποτίνα: Διαχρονικό σύμβολο μετανάστευσης για τους κατοίκους Σπόων-Μεσοχωρίου, σ. 251-266.
13. Στέλλα ΒΑΤΟΥΓΓΙΟΥ, Η Κάρπαθος μέσα από το φακό, σ. 267-280.

14. Γιώργος ΒΟΖΙΚΑΣ, Το βλέμμα των ταξιδιωτικών οδηγών. Αναπαραστάσεις της Καρπάθου σε Ελληνικούς ταξιδιωτικούς οδηγούς, σ. 281-302.
15. Μαρίνα ΒΡΕΛΛΗ-ΖΑΧΟΥ, Η ενδυματολογική έρευνα της Καρπάθου, σ. 303-336.
16. Βασίλης Ι. ΓΕΡΓΑΤΣΟΥΛΗΣ, Καρπαθιακές «αντι-παραδόσεις»: Αφηγήσεις αμφισβήτησης, υπονόμησης & αποδόμησης των παραδόσεων, σ. 337-358.
17. Ευαγγελία Ν. ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ, Καρπάθιοι τεχνίτες της διασποράς: Νέα στοιχεία, σ. 359-364.
18. Carlos-Alberto CRIDA ALVAREZ, Προσδιορίζοντας το Καρπαθιώτικο παροιμιακό μίνιμουμ με στόχο το Ελληνικό παροιμιακό μίνιμουμ, σ. 365-373.
19. Μελίτα ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Άγιοι και ήρωες στο έργο του Μάνου Αναστασιάδη. Το φωτοστέφανο ως στοιχείο εικαστικό, αλλά και ως έκφραση μιας σύγχρονης «Αγιότητας», σ. 375-382.
20. Γεώργιος Ι. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Η τεχνική της σύνθεσης των στιχουργημάτων του Καρπάθιου λαϊκού ποιητή Βάσου Ευ. Γεραπετρίτη, σ. 383-408.
21. Ρέα ΚΑΚΑΜΠΟΥΡΑ - Πάττυ ΣΧΟΙΝΑ, Καρπαθιακή ταυτότητα και λαϊκή παράδοση: Ο λόγος του περιοδικού *Καρπαθιακή Ηχώ*, σ. 409-423.
22. Μαρία ΚΑΛΙΑΜΠΟΥ, Οι εκδόσεις των Καρπαθίων μεταναστών στην Αμερική, σ. 425-442.
23. Γιώργος ΚΑΝΑΡΑΚΗΣ, Ο ποιητικός λόγος των Καρπαθιακών μαντινάδων στην Αυστραλία: Μια γλωσσολογική προσέγγιση, σ. 443-462.
24. Μαριάνθη ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ, Παροιμιακές φράσεις σε λαϊκές διηγήσεις της Καρπάθου, σ. 463-468.
25. Νικόλαος Ξ. ΚΑΡΠΟΥΖΗΣ, Διάμεσες ή εξελικτικές μορφές της κοινωνικής ζωής στην Κάρπαθο κατά τις δύο πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, σ. 469-503.
26. Γεώργιος Κ. ΚΑΤΣΑΔΩΡΟΣ, Σύγχρονη λαϊκή λογοτεχνία. Καρπαθιακές μαντινάδες στο διαδίκτυο, σ. 505-517.
27. Κωνσταντίνος Δ. ΚΟΝΤΑΞΗΣ, Το δώρο σε παραμύθια της Καρπάθου, σ. 519-530.

28. Μαριγούλα ΚΡΗΤΣΙΩΤΗ, Το ψωμί κι η κακή ώρα στην Κάρπαθο, σ. 531-565.
29. Ανδρέας ΛΕΝΑΚΑΚΗΣ, Τα «κοφτά» κάγκελα της Ολύμπου, σ. 567-584.
30. Anna L. WOOD, Reflections on musical practice and conservation opportunities in Karpathos, σ. 585-595.
31. Άννα ΛΥΔΑΚΗ, Πούλια, άγγελοι και νεράιδες στη λαϊκή λογοτεχνία και σε έθιμα της Καρπάθου, 597-618.
32. Μανόλης ΜΑΚΡΗΣ, Οριοθετώντας την Καρπαθιακή μαντινάδα, σ. 619-624.
33. Κωνσταντίνος Φρ. ΜΑΝΤΙΝΑΟΣ, Κάποτε στο Όθος, σ. 625-629.
34. (+)Νίκος Σ. ΜΑΡΓΑΡΗΣ, Φυτική βιοποικιλότητα και κοινωνική ερημοποίηση στο νησί της Καρπάθου, σ. 631-637.
35. Ευθυμία ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ, Η απεικόνιση παραδοσιακών ασχολιών στη λαϊκή τέχνη: Η περίπτωση του Βασίλη Χατζηβασίλη, σ. 639-656.
36. Μιχαήλ Γ. ΜΕΡΑΚΛΗΣ, Η αφήγηση ζωής μιας κυρίας της Καρπάθου, σ. 657-668.
37. Domenica MINNITI-ΓΚΩΝΙΑ, Ιταλικές λέξεις στα ιδιώματα της Καρπάθου και τη δημοτική: Σημασιολογική διαφοροποίηση, μετάπτωση και ανατροφοδότηση, σ. 669-688.
38. Χαράλαμπος ΜΠΑΜΠΟΥΝΗΣ, Κάρπαθος 1922: Και πάλι για την απόπειρα από τους Ιταλούς της αρίθμησης των οικημάτων και την απάλειψή της, σ. 689-700.
39. Γεώργιος Η. ΜΠΑΡΑΛΗΣ - Ιωάννα Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ - Ευθύμιος Π. ΜΠΟΚΑΡΗΣ, Τα ιατροσόφια (γιατροσόφια) της Κάσου, σ. 701-719.
40. Πόπη ΞΑΝΘΑΚΟΥ, Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα Καρπαθιακών Παροικιακών Συλλόγων Αττικής, σ. 721-738.
41. Αμφιλόχιος ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ, Παρατηρήσεις στις γεωγραφικού χαρακτήρα πληροφορίες για την Κάρπαθο και το Καρπάθιο πέλαγος στις αρχαιοελληνικές πηγές, σ. 739-750.
42. Εμμανουήλ Π. ΠΕΡΣΕΛΗΣ, Κούρσος και πειρατεία στο Καρπάθιο πέλαγος τον ΙΗ' και ΙΘ' αιώνα. Μεταξύ ιστορίας και θρύλου, σ. 751-770.
43. Ιωάννης ΠΟΛΕΜΗΣ, Ιωάννης Καρπάθου και Ψευδο-Διονύσιος Αεροπαγίτης, σ. 771-774.

44. Βάλτερ ΠΟΥΧΝΕΡ, Ο Καρπαθιακός τύπος και η λαϊκή στιχουργία: Μια περίπτωση της «ενδιάμεσης λογοτεχνίας» μεταξύ προφορικότητας και εγγραμματοσύνης, σ. 775-781.
45. Γεράσιμος Α. ΡΗΓΑΤΟΣ, Άμεσες και έμμεσες πηγές πληροφοριών για τη λαϊκή ιατρική της Καρπάθου, σ. 783-801.
46. G. M. SAUNIER, Συντήρηση και νεωτερισμός στα Καρπαθιακά δημοτικά τραγούδια, σ. 803-808.
47. Κωνσταντίνος Γ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ, Κοινωνιολογικά και τελετουργικά στοιχεία της μουσικοχορευτικής παράδοσης της Καρπάθου, σ. 809-835.
48. Βενετία Μηνά ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΑ, Δισκογραφία της Καρπάθου, σ. 837-884.
49. Βιργινία ΣΚΙΑΔΑ, Από το Καβάϊ στο Chanel: Ο ενδυματολογικός κώδικας της Καρπάθου και η δυναμική της πολιτισμικής αλλαγής, σ. 885-904.
50. Ελεωνόρα ΣΚΟΥΤΕΡΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Από τα οικεία βιώματα στα ανά χειράς πράγματα και γεγονότα. Σκέψεις για τα λαογραφικά της Καρπάθου 1891-1934, σ. 905-949.
51. Όλγα ΤΣΑΚΗΡΙΔΗ, Είναι σημαντική η διατήρηση της ταυτότητας, της αυθεντικότητας και της γνησιότητας του παραδοσιακού πολιτισμού; Μελέτη για το νησί της Καρπάθου στο νότιο Αιγαίο, σ. 951-981.
52. Γιώργος Κ. ΤΣΕΡΠΕΣ, Το λαϊκό στοιχείο στο εικαστικό έργο του Μανώλη Παπαμανώλη, σ. 983-994.
53. Δημήτρης ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, Η σύλληψη του χώρου και του χρόνου ως τελετουργία: Θερισμός, αλωνισμός και αποθήκευση καρπού στην Όλυμπο Καρπάθου, σ. 995-1008.
54. Χριστόφορος ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ, Η γλώσσα της Καρπαθιακής μαντινάδας, 1009-1017.
55. Σοφία ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ-ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Καρπαθιακή μετανάστευση: Τα πικραμένα χείλη αυτών που μένουν και περιμένουν, σ. 1019-1028.
56. Βασιλική ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, Ενδύοντας τις εικόνες: Συμβολικές και κοινωνικές διαστάσεις στα γυναικεία τάματα («σκέπες») της βόρειας Καρπάθου, σ. 1029-1055.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, σ.1059-1061.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ, σ. 1062.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, σ. 1067-1124.

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ, σ. 1125-1127.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ, σ.1129-1133.

Ο Τόμος αυτός των Πρακτικών αποτελεί απόκτημα για την Καρπαθιακή και ευρύτερα τη Δωδεκανησιακή λαογραφία, αφού τα γραμμένα σε άρτιο λόγο και με πλήρη επιστημονικότητα κεφάλαιά του, καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα του συνόλου της λαογραφικής ύλης. Δεν θα ήταν μάλιστα υπερβολή, αν λέγαμε πως ο Τόμος αυτός θα γίνει βιβλίο αναφοράς, όπως άλλωστε και οι τρεις προηγούμενοι Τόμοι των Πρακτικών που αντιπροσωπεύουν ισάριθμα Διεθνή Συνέδρια Καρπαθιακής Λαογραφίας, τόσο για τους ειδήμονες του λαϊκού πολιτισμού όσο και για αυτούς που από προσωπική τους αγάπη και μεράκι, ενδιαφέρονται να μελετήσουν την παράδοση του ξεχωριστού αυτού νησιού της Δωδεκανήσου.

ΔΑΦΝΗ ΒΡΕΛΛΗ

Φιλόλογος

Μεταπτυχιακή φοιτήτρια του Π.Μ.Σ.

Λαογραφικές Σπουδές και Λαϊκός Πολιτισμός,

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών